

Sakima'nın şarkısı

Sakima's song

- Ursula Nafula
- Peris Wachuka
- Leyla Tekül
- Turkish / English
- Level 3

Sakima annesi babası ve dört yaşındaki kız kardeşiyle yaşıyordu.

...

Sakima lived with his parents and his four year old sister. They lived on a rich man's land. Their grass-thatched hut was at the end of a row of trees.

Sakima üç yaşındayken bir hastalık geçirmişti ve kör olmuştu. Sakima çok yetenekliydi.

...

When Sakima was three years old, he fell sick and lost his sight. Sakima was a talented boy.

Sakima diğerk altı yaşındaki çocukların yapamadığı pek çok şeyi yapabiliyordu. Örneğin köyün büyükleriyle oturup önemli konular tartışabiliyordu.

...

Sakima did many things that other six year old boys did not do. For example, he could sit with older members of the village and discuss important matters.

Sakima'nın annesiyle babası zengin bir adamın evinde çalışıyorlardı. Evden erken çıkıyor ve eve geç dönüyorlardı. Sakima evde küçük kardeşiyle kalıyordu.

...

The parents of Sakima worked at the rich man's house. They left home early in the morning and returned late in the evening. Sakima was left with his little sister.

Sakima şarkı söylemeyi çok seviyordu. Bir gün annesi sordu, "Sakima sen nereden öğreniyorsun bu şarkıları?"

...

Sakima loved to sing songs. One day his mother asked him, "Where do you learn these songs from, Sakima?"

Sakima şöyle cevap verdi, "Öylece aklıma geliyor anne, şarkıları kafamın içinde duyuyorum, sonra da söylüyorum."

...

Sakima answered, "They just come, mother. I hear them in my head and then I sing."

Sakima şarkıları özellikle de küçük kız kardeşine söylemeyi seviyordu. Küçük kız onun en çok sevdiği şarkıyı dinliyordu. Şarkıyla beraber sağa sola sallanıyordu.

...

Sakima liked to sing for his little sister, especially, if she felt hungry. His sister would listen to him singing his favourite song. She would sway to the soothing tune.

“Gene söyle, gene söyle Sakima,” diye yalvarıyordu küçük kız. Sakima da onu kırmıyor şarkısını tekrar tekrar söylüyordu.

...

“Can you sing it again and again, Sakima,” his sister would beg him. Sakima would accept and sing it over and over again.

Bir akşamüstü, büyükler eve döndüğünde hiç konuşmuyorlardı. Sakima bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

...

One evening when his parents returned home, they were very quiet. Sakima knew that there was something wrong.

“Anne, baba ne oldu?” diye sordu Sakima. Meğerse zengin adamın oğlu kaybolmuştu. Adam da yapayalnız kalmıştı ve çok üzgündü.

...

“What is wrong, mother, father?” Sakima asked. Sakima learned that the rich man’s son was missing. The man was very sad and lonely.

Sakima anne ve babasına “Ona şarkı söyleyebilirim ve mutlu edebilirim,” dedi. Ama onu dinlemedi büyükler. “O çok zengin bir adam. Sen ise görmeyen bir çocuksun. Onu nasıl mutlu edebilirsin?” dediler.

...

“I can sing for him. He might be happy again,” Sakima told his parents. But his parents dismissed him. “He is very rich. You are only a blind boy. Do you think your song will help him?”

Sakima gene de vazgeçmedi. Küçük kardeşi de ona destek verdi. Dedi ki “Sakima nın şarkıları acıktığım zamanlar beni yatıştırıyor. Zengin adamı da rahatlatabilir.”

...

However, Sakima did not give up. His little sister supported him. She said, “Sakima’s songs soothe me when I am hungry. They will soothe the rich man too.”

Ertesi gün, Sakima kardeşinden onu zengin adamın evine götürmesini istedi.

...

The following day, Sakima asked his little sister to lead him to the rich man's house.

Büyük bir pencerenin altında durup en sevdiği şarkıyı söylemeye başladı. Az sonra pencerede zengin adamın kafası görünmeye başladı.

...

He stood below one big window and began to sing his favourite song. Slowly, the head of the rich man began to show through the big window.

İşçiler işlerini bıraktılar. Sakima'nın güzel şarkısını dinlemeye başladılar. Ancak bir adam şöyle dedi, "Bizim patronu hiç kimse teselli edemedi, bu kör çocuk nasıl onu teselli edeceğini düşünebiliyor?"

...

The workers stopped what they were doing. They listened to Sakima's beautiful song. But one man said, "Nobody has been able to console the boss. Does this blind boy think he will console him?"

Sakima şarkısını bitirdi ve tam geri dönmek üzereydi ki adam ona seslendi, "Lütfen şarkını bir kere daha söyle."

...

Sakima finished singing his song and turned to leave. But the rich man rushed out and said, "Please sing again."

Tam o esnada iki adam sedye ile birini taşıyarak oraya getirdiler. Zengin adamın dövölüp yol kenarında bırakılan oğlunu bulmuşlardı.

...

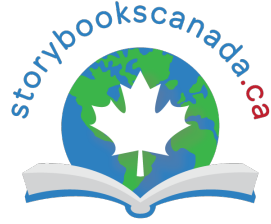
At that very moment, two men came carrying someone on a stretcher. They had found the rich man's son beaten up and left on the side of the road.

Zengin adam oğluna kavuğuğu için çok mutlu olmuğu. Sakima'yı onu teselli ettiği için ödüllendirildi. Oğlunu ve Sakima'yı hastaneye götürdü. Böylece Sakima da artık tedavi olabilecek ve gözleri yeniden görebilecekti.

...

The rich man was so happy to see his son again. He rewarded Sakima for consoling him. He took his son and Sakima to hospital so Sakima could regain his sight.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Sakima'nın şarkısı

Sakima's song

Written by: Ursula Nafula

Illustrated by: Peris Wachuka

Translated by: (tr) Leyla Tekül

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).